RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2020/1105

av den 24 juli 2020

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]), särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1401 ([2]) bemyndigades Italien att till och med den 31 december 2017 kräva att mervärdesskatt på leveranser till offentliga myndigheter betalas av dessa myndigheter till ett separat och spärrat konto som innehas av skattemyndigheten. Denna särskilda åtgärd utgör en avvikelse från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG när det gäller betalning av mervärdesskatt och faktureringsregler.

(2) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784 ([3]) bemyndigades Italien att tillämpa den särskilda åtgärden till och med den 30 juni 2020, och tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden utvidgades till att även omfatta leveranser till vissa företag som kontrolleras av offentliga myndigheter och till börsnoteradeföretag som ingår i indexet Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (*FTSE MIB*).

(3) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 4 december 2019 begärde Italien att bemyndigandet att tillämpa den särskilda åtgärden skulle förlängas till och med den 31 december 2023 och att den särskilda åtgärdens tillämpningsområde skulle begränsas till endast leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till offentliga myndigheter. Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 27 mars 2020 ändrade Italien sin begäran genom att göra den begärda förlängningen identisk vad gäller tillämpningsområdet med det bemyndigande som beviljats genom genomförandebeslut (EU) 2017/784.

(4) Genom en skrivelse av den 5 maj 2020 underrättade kommissionen övriga medlemsstater om Italiens begäran. Genom en skrivelse av den 6 maj 2020 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.

(5) Den särskilda åtgärden ingår i ett åtgärdspaket som Italien har infört för att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande. Det åtgärdspaketet, inklusive en elektronisk faktureringsskyldighet som beviljats genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 ([4]), har ersatt andra kontrollåtgärder och gör det möjligt för de italienska skattemyndigheterna att dubbelkontrollera de olika transaktioner som deklarerats av aktörerna och att övervaka deras mervärdesskattebetalningar.

([1]) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

([2]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1401 av den 14 juli 2015 om bemyndigande för Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 217, 18.8.2015, s. 7).

([3]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784 av den 25 april 2017 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och om upphävande av genomförandebeslut (EU) 2015/1401 (EUT L 118, 6.5.2017, s. 17).

([4]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 av den 16 april 2018 om bemyndigande för Republiken Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 99, 19.4.2018, s. 14).

(6) Italien anser att, inom ramen för det åtgärdspaket som genomförs, obligatorisk elektronisk fakturering minskar den tid som skattemyndigheterna behöver för att bli medvetna om förekomsten av ett potentiellt fall av skattebedrägeri och skatteundandragande. Italien anser dock även att det, utan en mekanism med uppdelning av betalning som införs genom den särskilda åtgärden, skulle vara omöjligt att återkräva pengar från insolventa skattesbedragare eller skattebedragare när dubbelkontrollen har utförts. Mekanismen med uppdelad betalning, som är en förhandsåtgärd, har därför visat sig vara mycket effektivare än obligatorisk elektronisk fakturering som är en efterhandsåtgärd. De slutgiltiga uppgifterna om den särskilda åtgärdens ändamålsenlighet visar att den har varit ännu mer effektiv än väntat.

(7) En av effekterna av åtgärden är att leverantörer som är beskattningsbara personer inte kan kompensera mervärdesskatt de har betalat på sina inköp med den mervärdesskatt som de tagit emot för sina leveranser. Sådana leverantörer kan befinna sig i en konstant kreditposition och kan behöva ansöka om en faktisk återbetalning av den mervärdesskatt de har betalat på sina inköp från skattemyndigheterna. Enligt de uppgifter som Italien har lämnat ska beskattningsbara personer som genomför transaktioner som omfattas av mekanismen med uppdelad betalning, prioriteras för att erhålla betalning av de relevanta mervärdesskattemedlen, inom gränsen för den kredit som härrör från sådana transaktioner. Denna praxis innebär att återbetalningsansökningar med anknytning till mekanismen med uppdelad betalning prioriteras både under den preliminära undersökningen och vid utbetalning av belopp som ska betalas från icke-prioriterade återbetalningar.

(8) När det system som består av det åtgärdspaket som Italien avsåg att tillämpa är helt genomfört bör det, i enlighet med skäl 7 i genomförandebeslut (EU) 2017/784, inte finnas ytterligare behov av att avvika från direktiv 2006/112/EG för att tillämpa åtgärden med uppdelad betalning. Italien försäkrade därför att man inte skulle ansöka om att förnya den avvikelse som tillåter tillämpning av mekanismen med uppdelad betalning. Med tanke på att det dock fortfarande är för tidigt för en fullständig bedömning av hur ändamålsenliga dessa åtgärder är mot bakgrund av att de nyligen genomförts, och med tanke på de svårigheter som Italien upplever på grund av covid-19-pandemin, vilket gör det svårare för beskattningsbara personer att genomföra nödvändiga förändringar i sina faktureringssystem, och för skatteförvaltningarna att anpassa sina kontrollsystem och it-system, skulle ett upphävande av åtgärden kunna få betydande negativa effekter på kampen mot skatteundandragande och uppbörden av mervärdesskatt samt på de administrativa kostnaderna för beskattningsbara personer under rådande omständigheter. Det är därför lämpligt att förlänga bemyndigandet att få avvika från direktiv 2006/112/EG.

(9) Den begärda avvikelsen bör vara tidsbegränsad, så att det kan göras en bedömning av om den särskilda åtgärden är lämplig och effektiv. Bemyndigandet bör därför förlängas till och med den 30 juni 2023, vilket bör ge tillräcklig tid för att bedöma ändamålsenligheten av de av Italien vidtagna åtgärderna, som syftar till att minska skatteundandragandet, varit inom de berörda sektorerna.

(10) För att garantera att det sker en nödvändig uppföljning inom ramen för den begärda avvikelsen, framför allt att bedöma inverkan på situationen vad gäller återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som omfattas av avvikelsen, bör det krävas att Italien senast i september 2021 avger en rapport till kommissionen om den övergripande situationen, särskilt den genomsnittliga tid som behövs för återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer, och huruvida den särskilda åtgärden och andra åtgärder som införts av Italien för att minska skatteundandragandet i de berörda sektorerna är ändamålsenliga. Den rapporten bör innehålla en förteckning över de olika åtgärder som genomförts tillsammans med datum för deras ikraftträdande.

(11) Den särskilda åtgärden står i proportion till de eftersträvade målen, eftersom den är tidsbegränsad och begränsad till sektorer där det förekommer avsevärda problem vad gäller skatteundandragande. Den särskilda åtgärden leder dessutom inte till någon risk för att skatteundandragande skulle flyttas över till andra sektorer eller andra medlemsstater.

(12) På grund av svårigheter orsakade av covid-19-pandemin tog förfarandet för förnyandet av avvikelsen mer tid än förväntat och var inte avslutat vid den 30 juni 2020. Utan retroaktiv tillämpning av detta beslut skulle företag som tillämpar mekanismen med uppdelad betalning behöva ändra deras faktureringssystem för att tillgodose ändringarna över en natt. Skatteförvaltningen skulle också behöva införa liknande ändringar av sina system. På grund av dessa svårigheter framstår det inte som lämpligt att begära att företagen och skatteförvaltningen ska vidta dessa ändringar vid den här tidpunkten. Det är därför lämpligt att tillämpa detta beslut retroaktivt för att säkerställa rättslig kontinuitet av åtgärden.

(13) Avvikelsen kommer inte att ge upphov till någon negativ inverkan på den totala skatteuppbörden i sista konsumtionsledet eller på unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(14) Genomförandebeslut (EU) 2017/784 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut (EU) 2017/784 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska andra stycket ersättas med följande:

   ”Senast den 30 september 2021 ska Italien till kommissionen lämna en rapport om den övergripande situationen när det gäller återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som berörs av de åtgärder som avses i artiklarna 1 och 2, och särskilt om den genomsnittliga tiden för återbetalningsförfarandet och om dessa åtgärders och andra av Italien vidtagna åtgärders ändamålsenlighet för att minska skatteundandragande i berörda sektorer. Den rapporten ska innehålla en förteckning över de olika åtgärder som genomförts tillsammans med datum för ikraftträdandet.”

2. I artikel 5 ska datumet ”den 30 juni 2020” ersättas med datumet ”den 30 juni 2023”.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 juli 2020.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 2020.

På rådets vägnar
Ordförande
M. ROTH